

به ترامپ رای نمی‌دهم

رئیس اسبق جمهوریخواه مجلس نمایندگان آمریکا گفت، در انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۲۴ به دونالد ترامپ به دلیل شخصیت ضعیف او رای نخواهد داد. «پل راین»، رئیس اسبق جمهوریخواه مجلس نمایندگان آمریکا در مصاحبه با پایگاه «یاهو فایننس» گفت، قصد ندارد در انتخابات ریاست جمهوری نوامبر ۲۰۲۴ این کشور به دونالد ترامپ، رئیس جمهور سابق آمریکا و نامزد ریاست جمهوری فعلی حزب جمهوریخواه رای بدهد و نام یک کاندیدای جمهوریخواه را به جای او خواهد نوشت. راین در ادامه این مصاحبه خاطرنشان کرد: «شخصیت برای من خیلی مهم است. کسب سمیت ریاست جمهوری، نیازمند یک نوع شخصیتی است که ترامپ آن را ندارد.» راین که در سال ۲۰۱۹ از ریاست مجلس نمایندگان آمریکا کناره‌تبدیل به یکی از مخالفان و منتقدان صریح الهیجه دونالد ترامپ شد، او را تأکید کرد انتخابات ریاست جمهوری پیش رو در آمریکا یک انتخابات حساس است و گفت: «ترامپ کسی است که نسبت به ناتو، ائتلاف‌های ما، اروپا و تجارت بد عمل خواهد کرد.»

هدار کرملین به ناتو

سخنگوی کرملین گفت، مقام‌های اوکراین به‌صورت غیرقابل پیش‌بینی ساکت هستند و مداخله نظامی ناتو در این درگیری و حضور نیروها در اوکراین خطر بزرگی در پی دارد. روز سه‌شنبه درخواستی برای دعوت از سربازان خارجی به اوکراین در وب‌سایت ولودیمیر زلنسکی، رئیس جمهور اوکراین ثبت شد. در همین رابطه دیپلماتی روس گفت، سخنگوی کرملین گفت: «کی‌یف به صورت غیرقابل پیش‌بینی ساکت است. ما با آنها گفت‌وگو مستقیم نداریم. ما با آنها گفت‌وگو مستقیم نداریم. ما با آنها گفت‌وگو مستقیم نداریم.» او همچنین افزود، بیانیه سروروس امنیتی اوکراین درباره دخالت ادعایی عاملان روسی در توطئه قتل زلنسکی اصلاً درست نیست. روز سه‌شنبه، سروروس امنیتی اوکراین اعلام کرد دو افسر گارد ملی را به ظن توطئه قتل زلنسکی دستگیر کرده است.

واکنش به تعلیق کمک آمریکا

ارتش اسرائیل از اهمیت تعلیق محموله تسلیحات آمریکایی به این رژیم کاست. ارتش اسرائیل تعلیق ارسال تسلیحات توسط دولت آمریکا را در پی عملیات نظامی این رژیم در شهر رفح در جنوب نوار غزه، با اهمیت جلوه داد و گفت که ۲ طرف متحد هرگونه اختلاف را «پشت درهای بسته» حل‌وفصل می‌کنند. دنیل هاگاری، سخنگوی ارتش اشغالگر در کنفرانسی مطبوعاتی که به میزبانی روزنامه ی‌دبعوت آحارونوت برگزار شد، گفت: «به نظر من، هماهنگی بین اسرائیل و آمریکا به سطح بی‌سابقه‌ای رسیده است.» هاگاری افزود: هماهنگی با آمریکا همچنان به قوت خود باقی است و غزه یکی از سخت‌ترین میدان‌های درگیری در جهان است. پیشتر یکی از مقامات ارتش دولت «جو بایدن» رئیس‌جمهور آمریکا به شرط آنکه نامش فاش نشود، گفته بود: «این محموله شامل ۱۸۰۰ بمب ۲۰۰۰ پوندی (۹۰۷ کیلوگرمی) و ۱۷۰۰ بمب ۵۰۰ پوندی است.» این اولین بار از زمانی است که جو بایدن از زمان هشدارش به نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی در ماه آوریل دست به چنین اقدامی زده است؛ او به «بنیامین نتانیاها» نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی گفته بود که سیاست آمریکا در قبال غزه به رفتار تل‌آویوا غیرنظامیان بستگی خواهد داشت.

۱۹۶۷ و ۱۹۷۳ موج موج از مصر گریختند. اما دولت مصر آنها را اتباع خارجی معرفی کرده است. اخذ مجوز اقامت مستلزم شرایط خاصی مانند ازدواج با یک مصری یا داشتن مجوز کار است. یافتن شغل نیز دشوار است، زیرا قانون کار مصر اینطور می‌گوید که تنها ۱۰ درصد از کارکنان یک شرکت خاص می‌توانند اتباع خارجی باشند. البته به استثنای شرکت‌هایی که در مناطق آزاد و ویژه اقتصادی تأسیس شده‌اند که محدودیت برایشان ۲۵ درصد است.

عروب العابد، مشاور پژوهشی امور پناهندگان مستقر در امان و دانشیار دانشگاه بیرزیت در کرانه باختری است که کنایش تحت عنوان «بی‌حفاظ: داستان فلسطینی‌ها در مصر از سال ۱۹۴۸» براساس مصاحبه‌هایی است که بین سال‌های ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۳ با ۸۰ خانواده فلسطینی انجام شده است. او تخمین می‌زند که از ۱۰۰ تا ۲۰۰ هزار فلسطینی در حال حاضر در مصر زندگی می‌کنند که اکثر آنها در وضعیت عدم امنیت قانونی و اقتصادی قرار دارند. او می‌گوید: «آنچه در کتابم نوشتم تا همین امروز صادق است. مصر باید مسئولیتش را در قبال پناهیجویانی که در سرزمینش زندگی می‌کنند بر عهده بگیرد.»

اما مصر در میانه یک بحران اقتصادی، با بدهی هنگفت، کمبود شدید ارز خارجی و تورم فزاینده قرار دارد. از اوایل سال ۲۰۲۲، پوند مصر بیش از دوسوم ارزش خود را در برابر دلار از دست داده است. حملات حوثی‌ها به کشتیرانی دریای سرخ باعث شده درآمد کانال سوئز بیش از ۵۰ درصد کاهش یابد. این کشور برای حمایت و تأمین نیازهای جمعیت ۱۰۶ میلیونی خود در تقلا است، چه رسد به پناهندگان فلسطینی. البته باید بیش از ۵۰۰ هزار نفری که در سال گذشته از سودان گریخته و به مصر آمده‌اند را نیز به جمعیت فلسطینی‌ها افزود.

از نظر مردم غزه، گزینه‌ها کاملاً روشن است؛ یا باید از غزه فرار کنند و زنده بمانند یا در غزه بمانند و با تهدید دائمی مرگ بر اثر گرسنگی، بمباران‌های هوایی، شلیک گلوله و یا بیماری مواجه شوند. ندال العبادله، ۴۶ ساله، به دنبال دستور ارتش اسرائیل برای حرکت به سمت جنوب غزه، خانه خود را در خان‌یونس به همراه همسرش فدوی و چهار فرزندش ترک کرد. آنها ۸ روز در چادری در رفح زندگی کردند. خانه العبادله و کسب و کار او - یک مدرسه رانندگی و پنج ماشین - همه ویران شدند. او تلفنش را بیرون آورد تا عکس‌هایی از خانه سه‌طبقه‌اش را به من نشان دهد که اکنون تلی از آوار است. کوچکترین پسر ندال، محمد ۱۳ ساله، به بیماری دژنراتیو مبتلاست و روی ویلچر نشسته است. همسرش دیابت دارد. بدون داشتن برق در غزه، نگه داشتن انسولین همسرش در دمای مورد نیاز دشوار بود. او می‌گوید: «ما تصمیم گرفتیم به مصر برویم زیرا شرایط برای همسر و پسر بسیار سخت بود. آنها به مراقبت‌های پزشکی ویژه نیاز دارند.»

مادربزرگ ندال مصری است، بنابراین او و فرزندانش پاسپورت مصری دارند. اما آنها باز هم مجبور بودند هر کدام ۶۵۰ دلار به‌علاوه هزار و ۲۰۰ دلار اضافی برای مجوزهای عبور بپردازند. آنها پول را از یکی از دوستانشان قرض گرفتند و در ۲۹ ژانویه وارد مصر شدند. در قاهره، آنها به دنبال خانه اجاره‌ای در یک آپارتمان کوچک در خیابانی شلوغ، پرسروصدا و آسفالته نشده در محله پرجمعیت نصر سیتی به مبلغ ۱۰ هزار پوند مصری معادل ۲۱۵ دلار در ماه هستند. غیرممکن است که محمد با ویلچر خود بتواند از آپارتمان خارج شود. او نمی‌تواند از پله‌های ساختمان آپارتمان خود پایین بیاید یا در جاده حاکی حرکت کند. رانندگان اوپر از بردن او امتناع می‌کنند و می‌گویند ویلچر در صندوق عقب ماشین جا نمی‌شود. ندال می‌گوید: «من در تلاشم تا جای بهتری پیدا کنم، اما قیمت‌ها بسیار بالاست. اینجا در مصر امنیت، تغذیه و سلامتی و آرامش روانی وجود دارد، اما ما برای نیازهای اولیه خود به پول نیاز داریم.» ندال بدون اجازه کار نمی‌تواند امرار معاش کند. نگرانی مالی او با نگرانی مداوم در مورد دوستان و خانواده‌اش که هنوز در غزه هستند، تشدید می‌شود. دو پسر بزرگ او، فواد ۲۲ ساله و مراد ۲۰ ساله، در حال تحصیل در رشته IT و حقوق در دانشگاه ویران‌شده غزه بودند، اما نمی‌توانند ریز نمرات دانشگاهی خود را دریافت کنند، بنابراین مجبورند از ابتدا تحصیل‌شان را شروع کنند. آنها می‌خواهند مدرک خود را از دانشگاهی در مصر دریافت کنند. ما امیدواریم که بتوانیم برگردیم، زیرا چگونه و چطور باید کار کنیم؟ من خانه یا شغل و گواهینامه ندارم. بنابراین امیدواریم که این وضعیت موقتی باشد.» با این حال، همه می‌دانند که بازسازی غزه ممکن است سال‌ها طول بکشد.

برای فلسطینی‌ها که تاریخ‌شان در ۷۵ سال گذشته با خلع ید و تبعیدی که پس از نکتبه صورت گرفت، تعریف می‌شود، از دست دادن همه چیز به شدت آسیب‌رسان است. اسماء در اردن به دنیا آمد و بزرگ شد، در امارات زندگی کرد و در سودان تحصیل کرد. شوهر او نیز در خارج از کشور، در تونس، لیبی و سودان بزرگ شد. در سال ۱۹۹۷، چهار سال پس از اولین توافق اسلو و تأسیس تشکیلات خودگردان فلسطین در غزه و کرانه باختری، آنها به غزه نقل مکان کردند، خانه‌ای خریدند و خانواده تشکیل دادند. پس از هر تهاجم نظامی اسرائیل، آنها آسیب‌ها به خانه خود را تعمیر کردند و به زندگی خود ادامه دادند. همه اینها در مقایسه با احساس آواره شدن ابدی از وطن، مسائلی جزئی هستند. اسماء پس از فرار از غزه در میانه جنگ فعلی می‌گوید: «اکنون من در حال زندگی درون کابوسی هستم که سال‌ها پیش از آن فرار می‌کردم.»

ترجمه: یاسمن طاهریان

مصری او در جریان نکتبه در سال ۱۹۴۸ از بیت‌المقدس آواره شده‌اند. آنها زمانی که پدرش ۵ ساله بود، وارد مصر شدند. او می‌گوید: «برای من، کمک به فلسطینی‌های غزه یک دغدغه شخصی است. من شاهد تقلا پدرم بودم. همیشه او را می‌دیدم که حس می‌کرد از خانه‌اش دور است.» «آیا» در مصر به دنیا آمد اما تنها در سال ۲۰۰۴ و پس از تصویب قانونی که حسنی مبارک، رئیس‌جمهور وقت، که به فرزندان زنان مصری مزدوج با مردان خارجی تابعیت می‌داد، توانست تابعیت مصری را بگیرد. پیش از این، زنان مصری که با اتباع خارجی ازدواج می‌کردند نمی‌توانستند تابعیت خود را به فرزندان خود منتقل کنند.

پدر بزرگ «آیا» یک عمده‌فروش پارچه در بیت‌المقدس بود. پس از خروج او از بیت‌المقدس در طول جنگ ۱۹۴۸، دولت اسرائیل کسب‌وکار او را مصادره کرد. تنها چیزی که توانست نگه دارد خانه‌اش بود. حالا افراد دیگری در آن خانه زندگی می‌کنند چون اگر این خانه خالی باشد، اسرائیل آن را مصادره می‌کند. پدر بزرگ و مادر بزرگ او توانستند کسب و کار خود را در مصر دوباره راه‌اندازی کنند. امروز «آیا» شرکت خود به نام Aya Textiles را اداره می‌کند. هر چند که آنها شکرگذار وضعیت فعلی خود هستند اما «آیا» می‌گوید که پدرم هنوز حس می‌کند که از خانه‌ی خود نیست.»

«آیا» می‌گوید موضوع مشترکی که او را به خانواده‌های غزه مرتبط می‌کند و باعث می‌شود که به آنها کمک کند این است که هیچ کدامشان نمی‌خواهند فلسطین را ترک کنند. یک زن فلسطینی به همراه دختران ۱ و ۷ ساله خود پس از یک حمله هوایی برای چند ساعت زیر آوار محبوس شدند. ضربه روحی آنها با تجربه‌ای وحشتناک در بیمارستانی پر ازدحام که به سختی عملیاتی شده بود، تشدید شد. تابعیت مصری این زن مسیری برای فرار او و خانواده‌اش به مصر باز کرد، اما آنها تنها به این دلیل که احساس می‌کردند گزینه دیگری وجود ندارد، حاضر شدند غزه را ترک کنند. شوهر این زن در بلژیک است، اما آنها نمی‌توانند به او پیوندند. اخذ ویزا تقریباً غیرممکن است. «آیا» می‌گوید: «من فکر می‌کنم اینجا شرایط برای مردم بسیار سخت خواهد بود. جمع‌آوری پول برای این مردم کار ساده‌ای است اما دادن ثبات، خانه و مدرسه بسیار سخت است.»

فلسطینی‌ها به‌ویژه پس از جنگ‌های ۱۹۴۸، ۱۹۵۶،

و سایر نیازهای اولیه به خانواده‌ها کمک می‌کنند. سناد همچنین فلسطینی‌های آواره را برای دریافت حمایت عاطفی و اجتماعی گردهم آورده است.

پدر و مادر عونی، هشت خواهر و برادر و نامزد او هنوز در غزه هستند. او می‌گوید: «وقتی والدینم از من می‌پرسند چه می‌خورم، نمی‌خواهم به آنها جواب بدهم. نمی‌توانم وقتی آنها ناخوش هستند، خوشحال باشم.» او جواهرات خود را فروخته تا پول جمع‌آوری کند تا نامزدش را از غزه بیرون بیاورد، اما قیمت جواهرات برای تأمین هزینه‌های گراف مجوز عبور کافی نبود.

ابواب الخیر، یک مؤسسه خیریه است که در سال ۲۰۱۸ تأسیس شد و به دانشجویان فلسطینی که بدون منبع مالی در مصر سرگردان مانده‌اند و خانواده‌هایی که دیگر توانایی پرداخت اجاره‌بها را ندارند، کمک می‌کند. بنیانگذار ابواب الخیر، هیثم الطیب، روزنامه‌نگار مصری است که اکنون در ریاض مستقر است. او می‌گوید که این سازمان به‌طور متوسط ماهانه ۳ هزار و ۵۰۰ پوند مصری معادل ۷۳ دلار، برای دانشجویان فلسطینی فراهم می‌کند و به تجهیز آپارتمان برای خانواده‌ها کمک می‌کند. او اما معتقد است که این کمک‌ها کافی نیست چون تعداد خانواده‌ها مدام در حال افزایش است و از جایی به بعد دیگر نمی‌توان به همه کمک کرد.

تلاش‌های سازمان‌های مردمی با فراخوان‌هایی برای کمک تکمیل می‌شود که به‌طور غیررسمی و از طریق دهان به دهان اطلاع‌رسانی می‌شود. یکی از این فراخوان‌ها تأمین غذا برای ۴۰ بیمار سرطانی فلسطینی و خانواده‌هایشان، در بیمارستانی در منطقه پرجمعیتی در شرق قاهره در طول ماه رمضان بود. یکی دیگر برای تهیه لباس نوزاد برای یک مادر فلسطینی بود که سه‌قلو به دنیا آورده بود. گروهی به نام «زنان فلسطین» فهرستی از خانواده‌های فلسطینی و میزان کمک‌های مالی مورد نیاز برای هر یک را منتشر می‌کنند. به‌عنوان مثال، چهار خواهر و برادر - ۱۴، ۱۸، ۲۲ و ۲۴ ساله که والدین‌شان در غزه کشته شدند و دو نفر از آنها مجروح شده‌اند، نیاز فوری به شهریه، لباس، کمک هزینه ماهانه و احتمالاً ۳۰ هزار دلار برای جراحی گوش داخلی دارند.

«آیا آکل»، ۴۲ ساله، نیمه مصری و نیمه فلسطینی است. او در قاهره زندگی می‌کند و در زمینه حمایت مالی و عاطفی از خانواده‌های غزه کمک می‌کند. پدر بزرگ فلسطینی و مادر بزرگ

خانه برگردیم

رزوی بازگشت به خانه‌هایشان را در سر دارند

